

דברי תורה וחינוך

את כוללת כלבוץ

תרומה | עודד פורת מנהל מדרשת הגולן

בס"ד, ערש"ק תרומה תשפ"ד

הר דב, יום 132 למלחמת העצמאות השניה

"נסתכלו הציצו ונתחייבו מיתה אלא שלא רצה הקב"ה לערב שמחת תורה..." (רש"י בפרשת משפטים ד"ה "ויראו את אלוקי ישראל")

מאז יום שמחת תורה בו התגלו פניו של הקב"ה בעוצמת דין נוראה על עמו ישראל מתבקשת קריאה אחרת בתורה. אינני יודע מה צורתה, אך התגלות בעוצמה שכזו ביום שכזה מחייבת בעיני התבוננות אחרת. אנסה להציע סוג מסוים של התבוננות שכזו מהמקום בו אני שרוי מאז.

פרשת תרומה הפותחת את חמשת פרשיות המשכן המראים לנו יסוד התגלות ה' בעולם. כפי שמסביר לנו התנחומא על פרשת פקודי: "אלה פקודי המשכן, משכן העדות' זהו שאמר הכתוב 'אהבתי מעון ביתך' זה היכל שהוא מכוון במקום משכן כבודך. אמר רבי שמעון בר יוחאי, זאת אומרת שהיכל של מטה מכוון כנגד היכל של מעלה שנאמר 'מכון לשבתך פעלת ה' משכן כוננו ידך' ומשלים פירוש המדרש רבינו בחיי "ועל דרך המדרש, אלא פקודי המשכן משכן, למה שתי פעמים משכן אלא ללמד שהיכל של מטה מכוון כנגד היכל של מעלה שנאמר 'מכון לשבתך פעלת ד' אל תקרי מכון אלא מכוון".

כיוון שכך התבוננות במראה המשכן המפורש בפרשיותינו מעלה כיצד הקב"ה רוצה לראות את עולמו. עולם בו אין כלי המחזיק ברכה יותר מהשלום.

וכך מדריך הקב"ה את בני ישראל בבניית המשכן בדרך המסמלת אחדות "וחברת את היריעות אשה אל אחותה בקרסים והיה המשכן אחד", "ואת המשכן תעשה עשר יריעות... חמש היריעות תהינה חוברות אשה אל אחותה וחמש יריעות חוברות אשה אל אחותה"

ומתוך שותפות מלאה של עם ישראל התורם ככל יכולתו ממון ועשיה כפי שמופיע בפסוק הפותח את פרשתנו "ויקחו לי תרומה איש כאשר ידבנו ליבו", וכפי שמתואר לבסוף בעת העשיה בפרשת פקודי אנו מתבשרים על כך "והמלאכה היתה דיים לכל המלאכה ועשית אותה והותר".

ואולי ההתבוננות במעשה המשכן מתוארת היטב ע"י מאיר אריאל, בפס קול נבואי אותו חש כל מי שמסתובב בארצנו בימים אלו:

"קחני אל מחנה בני ישראל אצל ההר
לראות את התעסוקה הזו שבמדבר-
במעברת העולים, שוכני האוהלים
קצת אשוטט, אשאף, אנשום לי ריח פועלים

רוצה להיות בלב הנדבה של בני עמי,
לראות וגם לשמוע כי מרבים הם להביא
בבוקר בבוקר ברצון הכי חופשי
איש, אישה, נדבת ליבם בפרץ הנפשי
בבוקר בבוקר- החפץ הרגשי"

שבת שלום